

לעילוי נשמת

אסתר בת לונה
פאני ויזמן ע"ה

לעילוי נשמת

דוד בן עמרם
שעתל ז"ל

בס"ד

ישיבת "כתר תורה" בסימן עליה
לישיבת "כתר תורה"
דרושים תורמים
לספרי לימוד ומפרשים
שונים
טל': 08-9333246

חדש בנצ"ח זכריה!
הסעה במחיר
גמ"ח
לכל מוקדם בארץ ברכב
מופואר 16/8 מקומות
כדאי משתלם!
נצ"ח זכריה
08-9437733

בוזוזות ותפילין
זה לא משחק ילדים!
בודקים וקונים
רק אצל המומחים ביותר:
דירה חדשה? בריאות? שלום בית?
פרנסה? ילדים? - לא מהמרים!
הכנס כבר עכשיו!
המכון פתוח בימים א-ה 9:00 - 13:00
אחה"צ ימים א-ב, ד-ה 6:00 - 7:00
טל' 08-9437733
מעון: רח' אבוחצירה 4 יבנה

אור חדש על יבנה תאיר
וונה מלו במהרה לאח
הסנגור הטוב ביותר
ישיבת "כתר תורה" דיבנה
הישיבה היחידה ביבנה
היה שותף/ה בהקמתה
הרס/י תרומתך
רח' אבוחצירה 4 יבנה 08-9333246

היולות הצדיקים

כ"ד טבת - ר' יששכר מאיר ע"ה
כ"ה טבת - ר' שלמה מזוז ע"ה
כ"ו טבת - ר' יעקב משה עייאש ע"ה
כ"ז טבת - ר' שמשון הירש ע"ה
כ"ח טבת - ר' אברהם ענתבי ע"ה
כ"ט טבת - ר' יצחק כדורי ע"ה
א' שבט - ר' משה שיק (מהר"ם שיק) ע"ה

זמני כניסה ויציאת שבת

כניסת שבת:	יציאת שבת:
ירושלים: 16:48	ירושלים: 17:40
תל אביב: 16:44	תל אביב: 17:36
באר שבע: 16:48	באר שבע: 17:40
חיפה: 16:44	חיפה: 17:36

מפטירין: "דברי ירמיהו" (ירמיה א')

ברכה והצלחה לעילוי נשמת

אור בן ליזי
עדן בן ליזי
רחל בת ליזי
רות בת ליזי
תקווה בת ליזי
רבקה בת ליזי
שרה בת ליזי
לאה בת ליזי
אסתר בת ליזי
ברכה בת ליזי

מאיר פורטונה והבה פולין בת מרים והבה אורלי בת פולין מרים בת פולין שרה בת ג'יטנה אברהם בת ג'ינה מאיר בת ג'ינה יוסף סרדאר ומשפ' נורמה נחמה בת ג'ינה בנימין בת ג'ינה דוד בת ג'ינה איריס בת לאה

זכריה ב"ר חיים הגרי הלוי ז"ל
בתי ב"ר יעיש הגרי ע"ה
אברהם בן חיים גיאת ז"ל
אהרון בן אברהם גיאת ז"ל
נעמי שרה בת יעיש כהן ע"ה
חנה בשה בת מארי יוסף ע"ה
דנוך שמעה בת יהודה ע"ה
יואל (זכריה) בן חספה בדיחי ז"ל
יעקב בן אסתי פרדו ז"ל
מארי יחיאל הגרי בן יוסף ז"ל
אברהם גד בן יונה חזון ז"ל
אברהם בן חיים הגרי ז"ל
חנה ב"ר סאלם גוזי ע"ה
מרים מזל ב"ר סאלם גוזי ע"ה
יפה בת רבקה ראשון ע"ה
נתנאל בן רבי חיים בג'אנג'ן ז"ל
אליעזר בן שרה נתני ז"ל
מרים בת נתני ע"ה

שבועות

כג' טבת ה'תשע"ז 21/01/17 (למניינים)

גיליון מס' 0876

לעילוי נשמת

אסתר בת נרגיס
אמיתי ז"ל

"במסילות החיים"

מרנו ורבנו הרח"ג עתניאל שרעבי שליט"א
ריסון הנטייות - פחות בעיות

לעילוי נשמת

אליס בת נהמה
נקש ע"ה

מענה שהוא צורך. ומעבר לזה, כברכה של חסד, צדקה, תלמוד תורה, וכי' כי לבסוף אין מלוי ל לאדם לא כסף ולא זהב וכי'. והמתנהל לפי הכללים, זוכה, וחי נכון, והכל אצלו בגבולות. זהו חכם, יש שיש להם נטיות אחרות, חולניות, והולכים עם זה עד הסוף אפילו שידעו בעצמם שזה לא מוסיף להם כלום, רק כמו הטאה של רגעים, וגם זו הטאה של דמיונות שוא, כמו חלילה וחס עריות, והם נסחפים, ולא מתמודדים, כאילו נמצאים בים ועם הגלים וזרם המים משחררים את עצמם, ולא מגלים שום התנגדות והיכן שגיעו גיעו. זהו גם סוג של אבדון, זהו הפקר גדול שהאדם נמצא בו, ואינו רוצה להטות אוזן, כי הוא רוצה לעשות ככל העולה על רוחו, המופקר הזה, גם אין לו גבולות. לא מעניין אותו מה יהיה למחר, מביט אל הרגע, ומוכן להסתכן בכל פגע. זו בעיה לו קטנה, ההתמכרות הורסת כל חלקה טובה. בהרבה תחומים ואין היריעה מספיקה לכתוב בהרחבה. כי הנטיות הן רבות.

מה עושים? יש להבין מה שכולם יודעים, צריך להפנים האדם מורכב מגשם ורוח. הגוף הגשמי, והנשמה הרוחנית. וזה בלי זה אי אפשר, ולכן כל אחד צריך לקבל את חלקו, בן במינון המתאים. הגוף בטבעו שואף אל החומר, תן לו את שלו המינון הנכון. הנשמה אינה מתנגדת כי זה צורך לגוף, והיא חפצה בגוף שיהיה בריא, כי בריא, יוכל לעשות הרבה דברים שיתעילו לנשמה, הנשמה- מאידך כדי להחיותה מדרשת רוחניות. תורה מצוות לימוד תורה וכי'. והגוף מבין את הצורך כי זהו מזוהה, אבל הגוף שואף לכמה שיותר חומר, וזו נקודת החיכוך, כי יצר הרע הוא בצד הגוף, ומשביח לפניו כל חומר כדי שיתאוהו לו, ומה התרופה? מביא מדרש רבה (שמות פרשה א, ד, סוף דיבור) וז"ל: "את יעקב" - כל אלו מכוחו של יעקב, שסגל מצות ומעשים טובים, וזכה להעמיד שנים עשר שבטים עכ"ל. היסוד הוא שאדם צריך לסגל לעצמו מידות ודרך ארץ, תורה וכל המדרש בעבורו. יעקב אבינו מוריש לנו דבר חשוב וחכם, אתה מצפה שיהי יבוא לך לבד! אתה טועה, בלי שתקדיש לזה בצורה רצינית לאגור לאצור לך סגולות ותסגל אותם לעצמך, ותשכין שלום בין הרצון של הנשמה לרצון הגוף, זה יהיה שלך והא ערך גדול. "את יעקב" - כל אלו מכוחו של יעקב. שהיה דוגמא שבכל מצב לא נסחף אחר תאוותיו, אלא הכל היה במינון, בכל התקופות שלו בכל מקום שהיה. ולא יותר לעצמו בכלל. שסגל מצוות ומעשים טובים לעצמו. וזכה להעמיד שנים עשר שבטים. שילמדו ממנו את דרכו, כי אלה הם חיי נצח, בזה ובבא, כי זה חובה.

שבת שלום ומנוח

מכירים את האדם לפי התנהגותו, ואת האופי הפנימי שלו, לפי הנטיות שלו. כי "הנטיה" באה לו מבפנים מהתוך שלו. וכדי לשנות בזה משהו, האדם זקוק לעמל רב. וכל אדם יש לו נטיות, והעבודה לתב את הנטיות למקום יותר ערכי, מכובד, מבורך, וכי'. ישנם כאלה שאפשר להבין את התוך שלהם לפי לבושים. והלבוש הוא אחד הדברים הבולטים, ואחד הסימנים מעדות נאמנה מה עובר על האדם, והיכן הראש שלו מונח. כך גם הציורים של האדם מעידים עליו, מה עובר עליו מבפנים, כך גם הציורים של האדם מעידים עליו ועל תוכנו. הפה - מסגיר את האדם, ויתכן שהפה ירומם אותו, כאשר פתח את פיו, דבריו מאירים. כמו לכל דבר יש שני צדדים. עם השנים, אדם נחשף לכל מיני דברים בדרך, יש מהם שקורצים לו, ויש כאלה שבכלל לא מדברים אליו. אבל כאן נבחן האדם, והרמה שלו. על כל פנים, האדם הוא ממש "חומר", "חומר" שלא מעובד, והאדם לבד אחראי לעבד את החומר שלו, והיכן שהאדם נכנע, שם נפילתו, כי זה יהיה דפוס התנהגותו.

נטיות? ישנם שכל עולמם זהו "כסף". הכל הם מוכנים לעשות בעבור "הכסף", לא ברמה כזו של הצורך, אלא כבר מוכנים לרמוס כל ערך. לא חשוב מי הוא זה העומד מולם, יתכן גם בחוליה הכי קרובה אינו נבלם. והפינה הזו הופכת להיות בלי שליטה, כי למען זה ישתמש בכוח בריב ומדון בכל לשון בוטה, הכסף מטשטש לו את הראיה, ומזניח את כל שאר נתיבי העליה. כי מטרתו היחידה היא הכסף, אליו בכל דרך גם הכי חולנית כוסף. כבר לא מעניין אותו שום דבר אחר, כי הכסף כל עולמו ובוה הוא בוחר. והרי כולם מבינים שהכסף הוא חשוב, ושאפשר לעשות איתו פעולות גדולות, והעולם לא היה יכול להתקיים ולהתפתח בלי כסף, רק מה חסר "המניין". ואם חסרה לאדם העבודה העצמית אזי הוא נשאב לתוך זה ואינו יודע מספיק היכן הגבולות. ואף פעם הוא לא מרגיש, עד כאן, די, כי במצב הזה אין אדם מת, וחצי תאוותו בידו. ולו היה מתפקח בזמן, היה זוכה להנחיל ברכה רבה בארץ בלי לפגוע בנתיבים אחרים, כי זה לא פסול שיהיה לאדם כסף, אדרבא זה יותר שבת, יש אמצעים יותר. **אז מה הבעיה?** הבעיה הגדולה זוהי התמכרות. והכל ותכלית, כי הכל מסביב בטל ומבוטל וכי'. ורק בעבור זה הוא חי, כמטרה ותכלית, כי טעות גדולה היא זו. והרי הכסף צריך לתת

”אורחות חיים” מורנו ורבנו הרה”ג עתניאל שרעבי שליט”א כהן מהו להשתמש בו?

האם מותר להשתמש בכהן? ואם הוא עושה מעצמו? ואם מן התורה או מדברי סופרים? ואם הוא תלמידו? ועוד.

המשתמש בכהן, הביא הרמ”א בסוף סי’ קכ”ח באו”ח וז”ל: אסור להשתמש בכהן אפילו בזמן הזה, דהוי כמועל בהקדש אם לא מוחל על כך. (מרכי דבהגהות דגיטין) עכ”ל. ורבים מעמי הארץ נוהרים שלא לישא כהנת מן הטעם הזה. כ”כ בכה”ח ס”ק רץ וכמו שהביאו רבותינו בגמ’ (פסחים דף מט’ ע”א) עיי”ש בת כהן לישראל ובהמשך שם דהיינו לעם הארץ, אין זיווגן עולה יפה. מאי ה”א אמר רב חיטדא או אלמנה או גרושה או זרע אין לה. במתנית: תנא או קוברת או קוברתו או מביאתו לידי עניות וכו’. עיי”ש, וכן בשכנה”ג בהגהות בית יוסף, אות לא, עולת תמיד אות קב’, אליה רבה אות ל’, והחסל אות כא’ כתב, שאפילו תלמידי חכמים יש להם לחשוש שזה לא כדאי לישא כהנת, דשמא לא ניהא לו לאהרון דלידבק בזרעיה. רק אם היא אשת חיל בת תלמיד חכם, ואחיה תלמידי חכמים, ואינו מוצא אחרת כמותה, כדי להקים בית טוב, על בסיס תורה ויראת שמים, רק בציור כזה יקח אותה לאישה, ויהיה מקחו לשם שמים, ויקדים תפילה לבורא עולם, וה’ לא יחזיר תפילתו ריקם, וה’ יריק לו ברכה בביתו ובעמלו. ולא ימנע את הטוב ממנו. והוסיף שם, ושמעתי שהנשוא כהנת צריך להזהר מאוד בכבודה, ואז יצליח ואז ישכיל. וידע כל אחד שדבר זה אמנם כתבו על כהנת, אבל הענין הזה נכון הוא מאוד לגבי כל אישה שכל הברכה בבית טמונה רק בה, וביחס שלו אליה, ויש להבין שדמעת האישה מצויה וכמה שהיא קרובה מאוד אינה רצויה. ורבים כאלה הדואגים למצוא פרנסה שתהיה טובה, ומכובדת וכו’. ומחפשים בחוץ מה הם עוד צריכים לעשות, יסתכל אל עיקר העיקרים לכבד את אשתו, וככל שיעשה את זה יותר טוב ויותר ברצינות, יצליח יותר וה’ פותח לו שערי ברכה בכל התחומים זה בדיק ומנטסה. ומתוך אותו איסור של המשתמש בכהן, ישנם רבים שנמנעים לקחת משרת כהן משום קדושתו וכ”כ בשיירי כנסת הגדולה שם, ואליה רבה שם, ועי’ בטורי זהב ס”ק ט”ל, ומגן אברהם ס”ק ע”ה, והנה הברכי יוסף בשיורי ברכה אות ד’, האריך בזה ומסיק כך. **ונה לשונו**: ולענין דינא נראה לי, דמאחר שהוכחנו דכמה רבוותא פליגו על רבנו פטר, יש לחוש לדעת קדושים כי ברבים היו נגד הרב פטר, ואם אינו תלמיד חכם, לא ישתמש בכהן אפילו הוא עם הארץ, ומוחל. אם לא הכהן בא בשכרו לאגרות כסף, או הטאה אחרת דאז שרי (מותר) להשתמש בו עכ”ל. והביאו הצכ”ל אות כ’, חסל שם, אי”ח אות מד’, וכך כתב בשו”ת כתב סופר חלק או”ח סי’ טו’, שהאיסור להשתמש בכהן הוא דאורייתא, ואפילו כהן עם כהן אסור לשמש, ואפילו אם כהן קטן, או כהן בעל מום, יש להחמיר, זולת אם יש לכהן הִתְנַחַת ממון, או הטאה יש להקל. עיי”ש והביאו אי”ח שם. וזה שעל ידי הטאה של כהן דוקא שיכול למחול על

כבודו. נראה שאין כן, רק להבא להשתמש עם כהן, על ידי שמצוה לו לכהן. מה שאין כן, כאשר הכהן רוצה ומתעורר הוא מעצמו לעשות, או על ידי חברו איזה שרות לאדם, כך לכולי עלמא, גם אם אין הטאה לכהן, אין מוטל על האדם למנעו, או לא לקבל את שירותו, כי רצונו של האדם זהו כבודו, ואם נתעורר מעצמו לעשות ומרצונו בודאי זה מותר לכולי עלמא. אי”א מהגה”ק מבוטשאטש, והביאו אי”ח אות מה’, ולכן שברך כלל אמרו בירושלמי גם כן ”המשתמש בכהונה מעל”. ומכל מקום אם הכהן מוחל על כבודו, וברצונו החופשי נניח רוצה להגיש כיבודים לפני הקהל שלומד תורה כגון: עוגיות, שתיה, פיצוחים וכדו’, כי הם נניח אורחים שלו, הרי שכבודו מחול. כמו שמכח שמחל על כבודו, כבודו מחול. ומכל שכן אם הכהן מתוך רצון גמור שלו מאוד רוצה לעשות מעצמו, לפני האורחים שלו, או לפני חבריו בקהילה, שלכל הדעות יש לומר שרצונו זהו כבודו, ואין צריך לומר שאם הכהן מקבל שכר על אותה הטרחא, או על השירות הזה שהוא עושה, שבודאי אפשר להשתמש בו. וכל זה, כאשר השירות והשימוש בו אינו דרך בזיון. כגון שאם הכהן רוצה ליצוק מים לנטילת ידיים על ידיו, נכון להחמיר בזה ושל אלקבל ממנו. אפילו אם הוא כהן עם הארץ, כיוון שהוא דרך בזיון. ואפשר לצרף לזה את מה שכתב הרב יפה מראה, (פרק ח’ דברכות) שבזמן הזה שאין לנו כהנים מיוחסים, מותר להשתמש בהם. אע”פ שלענין איסורי כהונה, אין להקל. כמו שמבואר דבר זה, בשו”ת יביע אומר (חלק ו’ סי’ כב’). ועוד עיי”ש. וגם זו שאלה מה זה עם הארץ היום? בחוות יאיר כתב שאין לנו בזמן הזה עם הארץ שדברו בו חכמים, וגם מצות ”וקדשתו” אם הוא מן התורה או מדברי סופרים, הרי שדעת הרמב”ם, שהיא מצוה מן התורה, ומנה את המצוה הזו בתוך ספר המצוות שלו, במצוה לבי’, וגם כך דעת החינוך (מצוה רס”ט) אבל התוס’ בחולין (פ”ז ע”א) דה”י וחי”בו”, סובר שמצוה זו של ”וקדשתו” היא מדרבנן. והפסוק, אסמכתא בעלמא הוא, וכך דעת הרא”ש שם, ויש עוד מה להאריך בזה כמו שכתב בשדי חמד פרק ג’ (מערכת ו’ כלל כט’) ועוד. ובכל זאת תלמיד חכם רשאי להשתמש בכהן שהוא תלמידו, כיון שמצוה רבה לתלמידו לשמש את רבו שמוראו כמורא שמים, וכבר אמרו חז”ל כל המונע את תלמידו מלשמשו כאילו מונע ממנו חסד, ופורק ממנו מלכות שמים שנאמר: ”למס מרעהו חסד ויראת שמים יעזוב (כתובות דף צו’ ע”א) ולכן אע”פ שהתלמיד כהן, מותר להשתמש בו, ותלמיד חכם מופלג בחכמה נחשב כרבו לענין זה. כך כתבו הפוסקים, מסקנת הדברים, לא ישתמש בכהן אלא אם הוא תלמידו, או עושה הכהן מרצונו החופשי, והקב”ה יקרב קץ גאולתינו אמן.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת

יוסף בן יוסף
גוזי ז”ל

גלות מצרים והגאולה

ב”ה אנו מתחילים לקרוא בחומש שמות. את סיפור גלות מצרים, השיעבוד הקשה בבני ישראל ואת הגאולה המופלאה באותות ובמופתים בידו החזקה ובזרועו הנטויה של הקב”ה יתברך שמו. ולכאורה יש לברר למה הוצרך הקב”ה להעביר את בני ישראל בְּפִנּוּי ההיתוך הזה, האם לא היה פשוט יותר אילו בני ישראל היו נשארים בא”י מקבלים את התורה ונוחלים את הארץ. ומבאר הבן איש חי זצ”ל ע”פ משל לעשיר שגידל יתום בביתו מקטנותו, והיה לו כבן דאג לכל מחסורו ומילא כל צרכיו והיה לחלק בלתי נפרד מהמשפחה העשירה, יום אחד היסב העשיר בחברת רעייתו לארוחה ובא לפניו עני שפטש את ידו לבקש ממנו נדבה. חשב העני לתומו לקבל כמה פרוטות אולי מעט יותר, אבל לפליאתו שלף העשיר את ארנקו הוציא מתוכו שטר הגון ונתנו לעני התפעל העני מן המתנה הנדיבה, והתחיל לשבח ולפאר את מעשה העשיר, וברוך אותו ואת משפחתו. כשיצא מן הבית פיו לא כילה מלהלל ולהודות, ואף בלכתו ברחוב עדיין נשמעו הדי הברכות עד בית העשיר. שראתה זאת אשת העשיר אמרה לו **”תראה כמה ברכות קיבלת עבור נתינת שטר אחד אך יתום זה שאנו נותנים וממלאים את כל מאויו וחסרונותיו ומעולם לא שמעתי מפיו ברכות ותשבחות”**. העשיר כשומעו דברי רעייתו המתיק חיוך קטן ואמר לה המתיני וראי תשובה לשאלתך, קרא לאותו יתום הניח ידיו על כתיפו ואמר לו, שמעני, כל עוד היית ליל רך בשנים גידלנו אותך, וכל מחסורך היה עלינו, עתה הנך בוגר והיית לאיש יכול אתה להתפרנס מגיע כפיך

ברכה והצלחה

אביה בת
רות

ולאכול ביושר לחמך, א”כ צא מביתי ודאג לעצמך! שמע הנער, אותו ויחרד עכשיו? שאל בתמיהה. עכשיו ומיד!! ענהו העשיר, השפיל הנער את ראשו במבוכה ולא מצא את נפשו השתחוה ויצא אל הרחוב כסף מנין לו, ישן הוא בפינת הרחוב, קם בבגדים מקומטים רעב לחם. והיה משכיר עצמו לסבל ותמורה לזה קיבל שיירי אוכל להשביע רעבונו, לא עברו ימים מועטים קרא אותו העשיר ואמר לו **”רואה אני שקשה דבר זה עליך שוב נא כמימים ימימה ותהא חלק ממשפחתנו”**, הורה העשיר לערוך השולחן. אותו יתום שלא בא אוכל לפיו כמה ימים על כל כף וכף היה משבח את מטיבו ומהללו על רוב חסדיו עמו, הביט העשיר אל עברה של אשתו ואמר לה הרי לך תשובה למה ששאלת, כל זמן שהטובה נראתה לו טבעית ומובנת מאליו, לא הכיר הוא טובה לחסדינו עמו, אך אותו עני שלא ציפה לקבל מתנה הגונה כזאת, כשקיבל היכיר הוא טובה בלי סוף... הנמשל, אומר רבינו הבן איש חי, אילו עם ישראל היה נשאר בארץ ישראל והיו מקבלים את כל הטובות וחסדי הקב”ה עימנו לא היו מכירים בחסדי הקב”ה ובגודל הטובות אך אחר שהורידנו למצרים ונוכחנו לדעת שאין לנו מצד עצמנו **”כלום”** אלא כל מציאותינו היא נשענת על חסדי הקב”ה כמש”כ ”השילך על ה’ יהבך והוא יכלכלך”, ממילא מכירים אנו בגודל האין סופי של ניסים ונפלאות שעשה עושה ויעשה הקב”ה יתברך שמו איתנו.

שבת שלום ומבורך!
הרב מתתיהו הגרי הלוי
ראש מוסדות נצ”ח זכריה
וישיבת ”כתר תורה” דיבנה

תאמין - והכל יגיע

פעם אחת נסע הבעל שם טוב עם אחד מתלמידיו עד שהגיע למדבר, מקום שאין בו מים. התלמיד שהיה עיף מן הדרך צמא מאוד למים. הוא פנה לבעל שם טוב ואמר: רבי אני צמא. אולם הבעל לא ענה. כשראה התלמיד שהוא בסכנת מוות, פנה שוב לבעל שם טוב ואמר: רבי אני צמא מאוד. ענה לו הבעל שם טוב: האם מאמין אתה שכבר בזמן שברא הקב”ה את העולם, ראה את הצרה שלך והכין לך מים לשתות? התלמיד לא מיהר לענות, לאחר רגע של מחשבה השיב: כן אני מאמין באמונה שלימה. השיב לו הבעל שם טוב: המתן רגע, לאחר זמן קצר פגשו הרבי ותלמידו גוי שנושא על כתפיו שני דליים מלאים מים. שלמו לו פרוטה תמורת שתי כוסות מים, ורוו את צימאונם. אולם הבעל שם טוב לא הניח לגוי למהר לדרכו, הוא עצר אותו ושאל: מה ראית לשאת מים כאן במדבר? ענה לו הגוי: הפרץ שלי השתגע. הוא שלח אותי להביא לו מים ממעיין אחד רחוק מאוד מביתו. ואני נושא את המים כבר שעה ארוכה, ורץ מרחק של שלוש עשרה קילומטרים, ואינני מבין מדוע הפרץ עושה לי את זה. פנה הבעל שם טוב לתלמידו ואמר: רואה אתה בני היקר, מהי דרכה של ההשגחה העליונה. השם יתברך ברוך הוא וברוך שמו, קורא הדורות מראש הצופה ומביט למרחוק, ברא בשבילך פרץ משוגע, כדי לתת לך מים, כי את כל זה ראה ברגע שברא את העולם. הקב”ה משגיח על כל הנבראים למגדול ועד קטן, וכבר מששת ימי בראשית הכין לכל נברא את כל צרכיו. וברחמי המרובים על כל מעשיו עומד לימין האדם בכל עת ובמינוח בעת צרה וצוקה. צריך רק להאמין ולבטוח בו ואז העזרה באה מאליה

שבת שלום ומבורך!